

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9025/2024
28.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милутин Лазовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1209/23 од 22.01.2024. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1209/23 од 22.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1209/23 од 22.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1209/23 од 22.01.2024. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 2472/22 од 11.01.2023. године, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете, коју је проузроковао изазивањем саобраћајне незгоде 15.01.2018. године на путничком аутомобилу „Ауди“, модел 3, са ознакама ..., исплати 124.920,00 динара са законском затезном каматом од 22.01.2024. године до исплате, као и да му надокнади парничне трошкове од 156.894,00 динара, а вишаг тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на главни дуг за период од 26.02.2018. године до 22.01.2024. године одбијен је као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на становишту да је тужилац, као власник аутомобила оштећеног у саобраћајној незгоди коју је скривио тужени, активно легитимисан да захтева накнаду штете у висини потребној да се отклоне оштећења на аутомобилу, на основу споразума странака постигнутог на лицу места о постојању основа спорне обавезе туженог према тужиоцу. Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, по становишту Врховног суда основаност спорне обавезе произилази из одредби члана 262. ставова 1. и 2. Закона о облигационим односима, пошто у складу са споразумом странака полиција није изашла на лице места. Тужилац не прилаже правноснажне одлуке судова као доказ постојања другачије праксе судова у битно истоврсној чињеничној ситуацији, па како не постоје ни друга правна питања која у конкретном случају налажу одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији као о редовној у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 11.04.2018. године, вредност предмета спора је 124.920,00 динара, парница је спроведена по правилима поступка о споровима мале вредности и ревизија није дозвољена.

Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду без утицаја је на другачију одлуку, пошто се у споровима мале вредности не примењује општи режим за дозвољеност ревизије из члана 403. ставова 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**